

naar man seer bort fra Dverpræsidenten, det skal jeg indrømme, en reen communal Autoritet, og den ophører ikke at være det, fordi Magistratsmedlemmerne faae Erstatning for deres Uleilighed. Naar man nu, saaledes som den sidste ærede Taler, siger, at Borgerrepræsentanterne ikke kunne gjøre Dit og Dat, og at Communen derfor ikke har faaet Selvstyrelse, saa overseer man jo det, at der er givet Borgerrepræsentanterne Myndighed til at vælge deres Magistrat med Undtagelse af Dverpræsidenten, og efter det Forslag, som efterat være tiltraadt af Indenrigsministeren blev eenstemmig vedtaget af Forsamlingen, er dertil føiet, at Magistraten foruden af de 4 Mænd, der vælges paa 12 Aar, skal bestaae af 4 ulønneede Mænd, der ligeledes vælges af selve Borgerrepræsentanterne. Hvorledes kan man da her sige, at den communale Indflydelse ikke faaer Leilighed til at gjøre sig gjældende i sit fulde Omfang? Der er et Hensyn, som det forekommer mig, man i en mærkelig Grad tilfødsætter i Fleertallets Forslag, nemlig det, at man ikke saaledes kan stille de Herrer Borgerrepræsentanter udenfor de sædvanlige menneskelige Svagheder. Jeg har selv været Medlem af Borgerrepræsentationen og jeg veed, at jeg ikke dengang blev mere fritaget for disse Svagheder end i de andre Livsstillinger, hvori jeg har været. Det er denne Erfaring, hvorpaa jeg støtter mig, naar jeg paastaar, at der er Mulighed for, at de Herrer kunne seile, at en eller anden legemlig Svaghed kan overfalde nogle af Medlemmerne, hvorved Fleertallet i Forsamlingen muligviis

kan forandre sig; thi har kun et Par af de ærede Herrer Hovedpine, saa bliver maaskee ikke den Beslutning taget, som ellers vilde være bleven det (Afbrydelse af J. A. Hansen). Jeg maa bede det ærede Medlem om enten at afbryde mig saa høit, at jeg kan høre det, eller ogsaa at forholde sig rolig. At give en enkelt Forsamling hele den afgjørende Myndighed, uden at søge at regulere de Følger, der kunne opstaae af tilfældige Omstændigheder eller ved tilfældige Feiltagelser og Misgreb, er farligt, og efter Fleertallets Forslag mangler aldeles det regulerende Element, der kunde tjene til Betyrrelse mod overlede Beslutninger, mod Indflydelsen af tilfældige Omstændigheder og deslige. Det er Grunden til, at jeg troer, man afgjort maa stemme mod det Forslag, som er stillet af det ærede Fleertal, og det fornøier mig, at det ogsaa allerede i en vis Henseende lader til selv at have opgivet sit Forslag (Ordføreren: Nei!). Det kan ikke miskjendes, at Fleertallet selv har frasagt Forslaget, selv har opgivet det; det vil have os til at stemme for det, men under den Forudsætning, at man til Bide Behandling skyder noget Andet ind istedetfor det, man nu vil have os til at stemme for. Det man nu erkjender for at være det Rigtige — hvilket jeg ogsaa gjør — er, at man skal have Borgerrepræsentantskabet til Selvstyrelse, at Borgermestrene ikke alene skulle have Lov til at sidde imellem Borgerrepræsentanterne og stemme med, men at Ledelsen af Møderne skal gives Dverpræsidenten.